

РЕШЕНИЕ

№ 1271

гр. София, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11053** по описа за **2022** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на СДВР срещу Решение № 4094/ 1. 11. 2022 г., постановено по НАХД № 17333/2021г. по описа на Софийския районен съд, НО, 109-ти състав. С посочения съдебен акт е отменено Наказателно постановление № 21-4332-0202280 от 6. 10. 2021 г., издадено от Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на К. С. В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 950 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон. Иска се отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на наказателното постановление. В съдебното заседание касационният жалбоподател не изпраща процесуален представител.

Ответникът по касационната жалба – К. В. не изразява становище по касационната жалба и не изпраща процесуален представител в съдебната зала.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и изложените касационни основания, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Софийският районен съд е установил следното от фактическа страна:

На 04. 02. 2019 г. жалбоподателят К. В. придобил правото на ползване върху автомобил „Б. 530“ с рег. [рег.номер на МПС] , по силата на Договор за финансов лизинг № СА1465/04. 02. 2019 г., сключен между жалбоподателя и „МОНИКА-КОМЕРС 2“ ЕООД. На 24. 09. 2020 г. дружеството лизингодател било уведомен с молба, подадена от К. В., в която е посочил, че преди около два месеца е дал автомобила на негов познат с прякор Б., който оттогава до датата на подаване на описаната молба не му е върнал автомобила. Считано от 12. 10. 2020 г. цитираният договор за финансов лизинг е бил развален от „МОНИКА-КОМЕРС 2“ ЕООД поради виновно неизпълнение на задълженията на К. В.. На 24.06.2020г., около 20:25ч., в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]е управляван лек автомобил „Б. 530“ с рег. [рег.номер на МПС] като срещу входа на стопанство „Врана“ автомобилът се е движел със скорост 128 км/ч, която скорост при приспаднат 3 км/ч толеранс е зачетена като 132 км/ч. На посочения пътен участък било въведено ограничение 50 км/ч с пътен знак В26 за движение в населено място. Скоростта била установена с АТSS TFR1- М. За извършеното нарушение на жалбоподателя е съставен АУАН номер 665895 с посочена дата на съставяне 23. 06. 2021 г. Актът е връчен на К. В. на 06. 08. 2021 г., като същият е написал възражение, че на посочената дата автомобилът не е бил в негово владение, а е имал друг собственик. На 27. 10. 2020 г. същият е подал декларация до ОПШ СДВР, в която е посочил, че не може да посочи кое лице е управлявало автомобила, тъй като не е разполагал с негови данни.

При така установената фактическа обстановка районният съд е приел, че извършеното нарушение е недоказано, като е приел, че няма нито едно доказателство по делото, което да доказва категорично, че К. В. на посочените дата и място е управлявал лек автомобил „Б. 530“ с рег. [рег.номер на МПС] .

Така постановеното решение е правилно като краен резултат, макар по мотиви, различни от изложените в обжалвания съдебен акт.

В конкретния случай на 27. 10. 2020 г. К. В. е декларирал, че на 24. 06. 2020 г. автомобилът се е управлявал от водач, който не може да посочи, тъй като не знае кое е това лице.

АУАН е издаден 22. 06. 2021 г. на К. В. за нарушение, извършено на 24. 06. 2020 г., а НП е издадено на 6. 10. 2021 г.

Съгласно чл. 34 от ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, екологични и валутни нарушения, както и по Изборния кодекс, Закона за политическите партии, Закона за публичното предлагане

на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел и за дружествата за секюритизация, Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора "а" и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години.

В конкретния случай нарушителят е бил известен още на 27. 10. 2020 г., когато е декларирал, че не знае кой е управлявал моторното превозно средство. Правилно административният орган е съобразил, че в тази хипотеза актът следва да се състави на лицето, ползвател на автомобила.

Същевременно обаче АУАН е съставен повече от три месеца след установяване на нарушителя, което води до извод за незаконосъобразност на наказателното постановление, като издадено в несъответствие със срока по чл. 34 от ЗАНН.

Поради това, макар съдът да не споделя извода на районния съд, че нарушението е недоказано, оспорваният съдебен акт като краен резултат е правилен, поради което следва да бъде оставен в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд - София град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4094/ 1. 11. 2022 г., постановено по НАХД № 17333/2021г. по описа на Софийския районен съд, НО, 109-ти състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.